

Η 1^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ορίστηκε ως Ημέρα γιορτασμού της Ανεξαρτησίας της Κύπρου. Ο Βρετανός κυβερνήτης, Sir Hugh Foot, παρέδινε την εξουσία στον πρώτο Πρόεδρο της Ανεξάρτητης Κυπριακής Δημοκρατίας, Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, παρουσία του εκλεγμένου Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας Δρ Φαζίλ Κουτσιούκ, ενώ ταυτόχρονα σε όλα τα δημόσια κτήρια της Κύπρου υψωνόταν η σημαία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η Ανεξαρτησία αυτή, προϊόν της Συμφωνίας Ζυρίχης –Λονδίνου, αν και κολοβωμένη, όπως θα δούμε πιο κάτω, δεν ήρθε ουρανοκατέβατη, αλλά ήταν το επίτευγμα μακροχρόνιου αντιποικιακού αγώνα του Κυπριακού λαού. Στα χρόνια 1955 –59 ο αγώνας αυτός πήρε τη μορφή ένοπλου επαναστατικού κινήματος. Πολλοί νέοι θυσίαστηκαν τότε και άλλοι οδηγήθηκαν στην αγχόνη από το Βρετανικό αποικιακό καθεστώς.

ΤΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ όμως της Ανεξαρτησίας της Κύπρου φαντάζει σήμερα μηδαμινό μπροστά στην Κυπριακή τραγωδία του 1974, που ήταν προϊόν της Συμφωνίας Ζυρίχης – Λονδίνου. Δηλαδή από το ένα μέρος η Συμφωνία αναγνώριζε την Κύπρο κυρίαρχο και ανεξάρτητο κράτος, από το άλλο άνοιγε το λάκκο για να θαφτεί η ανεξαρτησία με το να δίνει στην Ελλάδα και την Τουρκία το δικαίωμα να διατηρήσουν στην Κύπρο στρατιωτικά αποσπάσματα και να επεμβαίνουν όποτε κριθεί αναγκαίο για την ασφάλεια και την τάξη. Διότι η «εγγυητική αυτή κηδεμονία» θέτει την Κυπριακή Δημοκρατία υπό αίρεση. Και πολύ σωστά ο Κυπριακός Ελληνισμός δεν αποδέχεται. Γιατί αυτομάτως τίθεται εθνικώς ο ίδιος υπό αναίρεση. Και αυτό το είδαμε στο ότι όλες οι μέχρι σήμερα ιδέες των δήθεν μεσολαβητών δεν απέβλεπαν σε ένα καθεστώς που να εξασφαλίζει την ιστορική συνέχεια και εθνική

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Επέτειος Ανακήρυξης της Κυπριακής Δημοκρατίας

αυτοσυντήρηση του Κυπριακού Ελληνισμού, αλλά είχαν ως κοινό σημείο αναφοράς, τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, η Συμφωνία της Ζυρίχης που σαν βόμβα πολλών μεγάλων είχε βαλθεί στα θεμέλια της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν άργησε να εκραγεί και οι ελπίδες που έτρεφε ο Κυπριακός λαός ότι η Κοινότητα των συμφερόντων θα οδηγούσε σε συνεργασία για ένα κοινό μέλλον διαψεύθηκαν. Η τουρκοκυπριακή ηγεσία, ενεργώντας με υπόδειξη της Άγκυρας και εκμεταλλευόμενη τα δικαιώματα που της παρέχει το Σύνταγμα ως εγγυητρια δύναμη, στάθηκε εξαρχής τροχοπέδι για την ομαλή λειτουργία του Κυπριακού κράτους. Η κατάσταση αυτή οδήγησε τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο να εισηγηθεί το Νεοέμβριο του 1963

την αναθεώρηση του Συντάγματος της Ζυρίχης. Πριν όμως εξετάσει καν τις προτάσεις Μακαρίου η υπό τον Δρ Κουτσιούκ τουρκοκυπριακή ηγεσία, η Άγκυρα τις απέρριψε την ίδια μέρα που υποβλήθηκαν. Έτσι, ενώ σε όλα τα ανεξάρτητα κράτη του κόσμου το δικαίωμα αλλαγής ή τροποποίησης άρθρων του Συντάγματος ανήκει στους κυρίαρχους λαούς των κρατών αυτών, στην Κύπρο ο λαός της εστερείτο αυτού του δικαιώματος.

ΣΥΝΕΠΩΣ η Συμφωνία Ζυρίχης –Λονδίνου που εκχωρούσε στις τρεις Εγγυητριες Δυνάμεις, Βρετανία, Ελλάδα, Τουρκία, την ευθύνη της διατήρησης της Κυπριακής Ανεξαρτησίας καθώς και του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, άνοιγε το πράσινο φως στον Ατίτλα τον Ιούλιο του 1974 να εισβάλει στην Κύ-

προ και την κατάληψη του 37% του Κυπριακού εδάφους. Ο Κυπριακός λαός υφίσταται ακόμα τις συνέπειες της καταστροφής. Ο τουρκικός κατοχικός στρατός εξακολουθεί να κατέχει το μεγάλο αυτό μέρος της Κυπριακής Γης, οι πρόσφυγες κρατούνται ακόμα μακριά από την πατρογονική Γη τους, ενώ ταυτόχρονα στα κατεχόμενα Ελληνικά χωριά και στις Ελληνικές πόλεις άλλαξαν το δημογραφικό χαρακτήρα και τη φυσιογνωμία της από αρχαιότατων χρόνων Κυπριακής Ελληνικής Γης. Και οι στόχοι αυτοί της Τουρκίας παραμένουν μέχρι σήμερα αμετάθετοι.

ΑΜΕΤΑΘΕΤΗ όμως είναι και η απόφαση του Κυπριακού Ελληνισμού να κρατηθεί στη Γη του και να αγωνιστεί για την επιστροφή του στις πατρογονικές εστίες. Ακρογωνιαίος λίθος σε αυτόν τον αγώνα είναι η διαφύλαξη της Ανεξαρτησίας της Κυπριακής Δημοκρατίας και η ενίσχυση της κρατικής μας οντότητας. Πρωταρχικό καθήκον του κάθε Κύπριου, παράλληλα με την επαγρύπνηση ενάντια στους κινδύνους που απειλούν την Μαρτυρική Κύπρο είναι ο σεβασμός προς την Κυπριακή Σημαία, τα Σύμβολα της Κυπριακής Δημοκρατίας και συνεχής Αγώνας εμπέδωσης του σεβασμού προς τους Δημοκρατικούς θεσμούς και τις Δημοκρατικές διαδικασίες. Γι'αυτό η Επέτειος της 1ης Οκτωβρίου δεν είναι καθόλου Ημέρα για πανηγυρισμούς και ευκαιρία στρατιωτικών παρελάσεων. Είναι αντιθέτως η συνειδητοποιημένη ανάταξη Μνήμης και Αντίστασης. Είναι το Ορόσημο για Αγώνα μέχρις εσχάτων, μέχρι να έρθει εκείνη η Μέρα όπου θα αποκτήσει ο κυρίαρχος Κυπριακός Λαός το δικαίωμα να αποφασίζει για το Μέλλον του και Όχι οι Εγγυητριες Δυνάμεις. Και θάρθει αυτή η Ημέρα γιατί έτσι επιτάσσει η Ειμαρμένη της Ζωής.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's cafe • bar
family environment

will cater for birthdays, corporate functions, christenings and your next event.

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555